

Μαίες: Μια φωνή για υγιείς οικογένειες

Δρ Χρίστος Θ. Οικονομόπουλος, Παιδοχειρουργός.

(Χαιρετισμός – Εισήγηση στην εκδήλωση του Σ.Ε.Μ.Α. για την Παγκόσμια Ημέρα της Μαίας, που έγινε την 9^η Μαΐου 2004 στο Ξενοδοχείο "HOLIDAY INN" στην Αθήνα).

Κυρία Πρόεδρε, Κυρίες, Δεσποινίδες και Κύριοι,

Με την ευκαιρία της σημερινής διπλής γιορτής όπου τιμούμε τις Μαίες και Μητέρες όλου του κόσμου, αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω την Πρόεδρο του Συλλόγου Μαιών-Μαιευτών Αθηνών ερίτιμο κ. Καλλιόπη Μάλφα-Νικολοπούλου, καθώς και τα μέλη του Δ.Σ., που μου έκαναν την τιμή να απευθύνω το χαιρετισμό μου σ' ένα τόσο εκλεκτό ακροατήριο.

Η πολυπληθής προσέλευση και συμμετοχή ενός τόσο αξιαγάπητου ακροατηρίου, ανάμεσα στο οποίο βλέπω πολλές νέες και νέους –πράγμα παρήγορο για όλους μας– επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα να γίνονται παρόμοιες εκδηλώσεις.

Το θέμα «**Μαίες: Μια φωνή για υγιείς οικογένειες**», που πολύ εύστοχα πρότεινε η Διεθνής Συνομοσπονδία Μαιών για το φετινό εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας της Μαίας (5 Μαΐου), έχει έντονο ενδιαφέρον γιατί όλους μάς προβληματίζει, όχι μόνο θεωρητικά αλλά και πρακτικά. Μέσα στη δίνη των σύγχρονων εξελίξεων και την απομάκρυνση από καθετί το παραδοσιακό και αιώνιο, όπως είναι η Μητέρα, η Μαία και η Οικογένεια, συγκεντρωθήκαμε εδώ για να διατρανώσουμε την πίστη μας και την ελπίδα μας να εισακουσθεί επιτέλους από την πολιτεία η φωνή των μαιών, οι οποίες συμβάλλουν με την εκπαίδευση υγείας, τη συμβουλευτική και την παροχή γυναικολογικής και μαιευτικής φροντίδας στη δημιουργία νέων υγιών οικογενειών.

Όταν αναλογιζόμαστε την κρίση και τους κλυδωνισμούς που περνάει σήμερα η οικογένεια, της οποίας κλονίζεται η δομή και η "ψυχοσωματική" υγεία, τότε συνειδητοποιούμε την ευθύνη που έχει ο καθένας στον τομέα του, αλλά και ειδικότερα οι Επιστήμονες Μαίες και Μαιευτές, να διασώσουμε την υγεία της ελληνικής οικογένειας για τις νεότερες γενιές. Όμως, για να είναι η φωνή των μαιών αποτελεσματική, δεν πρέπει να λησμονούμε το αξίωμα που αναφέρει ότι: «Όπως η Ιστορία, έτσι και η Παράδοση είναι οι πηγές που ένας λαός πρέπει να καταφεύγει, για να κατανοήσει το παρόν και να θεμελιώσει σταθερά το μέλλον του».

Με το πνεύμα αυτό του σεβασμού προς την Παράδοση επιτρέψατέ μου να υπενθυμίσω σ' όλους μας, ότι οι μαιές από την αυγή της ανθρωπότητας ήταν τα πρόσωπα που βοήθησαν τις μητέρες στη γέννα τους, φέρνοντας στο φως της ζωής τα νέα πλάσματα. Γι' αυτό αναφέρονται ως βοηθοί του Δημιουργού και συνέβαλαν αποφασιστικά στην υγεία και τη στερέωση της νέας οικογένειας, στη δε παραδοσιακή κοινωνία αξιώθηκαν να γίνουν τα πιο σεβάσματα πρόσωπα μετά τους ιερείς.

Οι παραδοσιακές μαιές ως φορείς της ιατρικής φροντίδας (μαιευτικής-γυναικολογικής-παιδιατρικής) είχαν δεσπύζουσα θέση στην ελληνική κοινωνία, τόσο κατά τα αρχαία και τα βυζαντινά χρόνια, όσο και κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας και τα χρόνια του ελεύθερου ελληνικού κράτους. Με τις πράξεις τους και τις ενέργειές τους είχαν αναπτύξει και εμπεδώσει στο αίσθημα του λαού την πιο υψηλή και σεβαστή αντίληψη για την υγειονομική αποστολή τους.

Στα μάτια της παραδοσιακής κοινωνίας οι μαιές δεν ήταν ασήμαντες υπάρξεις, ούτε εργάζονταν στο περιθώριο της ζωής, αλλά μαζί με τις "βυζιάστρες" έχαιραν μεγάλου σεβασμού και υπόληψης και γι' αυτό τις έλεγαν "ψυχομάνες". Παρότι ήταν αγράμματες το έργο τους περιείχε ένα πνευματικό μεγαλείο για την υγεία της μέλλουσας οικογένειας, αφού ήταν έργο μεγάλης αγάπης, φροντίδας, στοργής, συμπαράστασης, συμπόνιας, κατανόησης και ενθάρρυνσης.

Εκείνη την εποχή μαιές γίνονταν συνήθως, οι γυναίκες που διέθεταν ισχυρή προσωπικότητα και που ήταν προικισμένες με φυσική ευφυΐα, επιδεξιότητα και υπομονή, δηλαδή με αστείρευτα ψυχικά αποθέματα στοργής και αγάπης. Τα ηθικά προσόντα και οι αρμοδιότητες των μαιών ήταν πάντοτε η καλή συμπεριφορά, η αγνότητα, η καθαρότητα των ηθών και η αφοσίωση στην περιποίηση των επιτόκων, που πολλές φορές έφθανε μέχρι μεγαλειώδους αυτοθυσίας. Τα ξενύχτια, οι λαχτάρες και οι θυσίες των παραδοσιακών μαιών δύσκολα περιγράφονται, γιατί εκείνα τα χρόνια υπήρχαν μεγάλες δυσκολίες και ανυπέβλητα εμπόδια στην εγκυμοσύνη, τον τοκετό και τη λοχεία.

Οι μαμές έδιναν συνεχώς τη μάχη της αγάπης, όχι μόνο την ημέρα αλλά ιδίως τη νύχτα, για να ξεγεννήσουν τις επίτοκες, να απαλύνουν τον πόνο τους, να σώσουν τα αρτιγέννητα νεογνά, να φροντίσουν τις λεχώνες και να διδάξουν το μητρικό θηλασμό, δηλαδή, να σκορπίσουν την αισιοδοξία και την ενθάρρυνση στις μικρομάνες-"πρωτάρες" ώστε να φτιάξουν υγιείς οικογένειες με γερά παιδιά. Επιπλέον φρόντιζαν για τις πολυτόκες και τις υπερπολυτόκες, που είχαν κι αυτές δυσκολίες με δυστοκίες, κινδύνους και προβλήματα, ώστε ποτέ να μη χαθεί μια πολύτεκνη μάνα κι ορφανέψουν τα παιδιά της. Πολλές φορές, στους δύσκολους τοκετούς οι μαιές με την αυτοθυσία τους βοηθούσαν αποτελεσματικά για τη σωτηρία της επιτόκου, που βρισκόταν στο αδιέξοδο και στην απόγνωση.

Σήμερα, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας της Μαιάς, που έχει ορισθεί να

Φωτογραφία από την ομιλία του παιδοχειρουργού και τακτικού συνεργάτη του περιοδικού μας "ΕΛΕΥΘΩ", κ. Χρίστου Θ. Οικονομόπουλου, που ανέπτυξε το θέμα του φετινού εορτασμού της "Παγκόσμιας Ημέρας της Μαιάς". Δίπλα του το Δ.Σ. του Σ.Ε.Μ.Α. τον παρακολουθεί με μεγάλη προσοχή.

εορτάζεται κάθε 5^η Μαΐου, όλοι μας έχουμε ιερό χρέος να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς τις παλιές παραδοσιακές μαμές, γιατί με το αφανές τους έργο μάς δίδαξαν ότι εκείνα τα χρόνια υπήρχε αγάπη προς το συνάνθρωπο και πίστη στη δημιουργία υγιών οικογενειών. Η ελληνική οικογένεια δεν χάθηκε επειδή υπήρξαν αφοσιωμένες μαίες. Μεγαλύτερος ηρωισμός είναι εκείνος για τον οποίο συχνά ο κόσμος μιλάει λιγότερο, εκείνος που ασκείται με ταπεινοφροσύνη και αγάπη, όπως τότε συνέβη και με το έργο των μαιών.

Με τις εμπειρικές γνώσεις τους, που μεταδίδονταν από γενιά σε γενιά κι από μάνα σε κόρη, οι παραδοσιακές μαμές κράτησαν την αξιοσέβαστη θέση τους στην ελληνική κοινωνία μέχρι τα τελευταία εκατό χρόνια, που η ραγδαία εξέλιξη της Ιατρικής Επιστήμης και Τεχνολογίας στους τομείς της Μαιευτικής, Γυναικολογίας και Νεογνολογίας έδωσε τη σκυτάλη στους Επιστήμονες Μάιες και Μαιευτές, που σήμερα έχουν άριστη κατάρτιση για να αντιμετωπίσουν κάθε πρόβλημα εγκυμοσύνης, τοκετού, λοχείας και φροντίδας νεογέννητου, επιμένοντας παράλληλα στη στήριξη των νέων μητέρων για την προώθηση του μητρικού θηλασμού, καθώς και στην ψυχική επικοινωνία και θαλπωρή του νέου ζευγαριού με το βρέφος του.

Η μητέρα, η ψυχή της ελληνικής παραδοσιακής οικογένειας, μέσα από την πολυτάραχη ιστορική της πορεία αισθάνονταν τις ορμήνιες, το λόγο και τη φωνή των μαιών ως τρόπο ζωής, αφού είναι γνωστό ότι τα περισσότερα ήθη και έθιμα που μετέδιδαν οι μαμές από γενιά σε γενιά, αποτελούσαν για την Ελληνίδα μάνα κανόνες υγείας και κοινωνικής συμπεριφοράς προκειμένου να δημιουργήσει και να διατηρήσει ευτυχισμένη και υγιή τη νέα της οικογένεια.

Όλοι γνωρίζουμε πως από τα πολύ παλιά χρόνια μέχρι σήμερα, το σπουδαιότερο κύτταρο της κοινωνίας μας ήταν και είναι η οικογένεια, η οποία περιλαμβάνει τον πατέρα, τη μητέρα και τα παιδιά τους. Αυτός ο στενός δεσμός είναι από τα ωραιότερα δημιουργήματα των ανθρώπων κάτω από την επίδραση των φιλελεύθερων ιδεών και του Χριστιανισμού. Όμως, η υγεία της οικογένειας είναι πάρα πολύ ευπαθής, επειδή ακριβώς βασίζεται στα ευγενέστερα αισθήματα του ανθρώπου: στη συμπάθεια, στην εκτίμηση, στο σεβασμό, στη φιλία, στον έρωτα. Ακριβώς γι' αυτό είναι ένας ευαίσθητος θεσμός, που εύκολα κλονίζεται η υγεία του.

Θεμελιωμένη η ελληνική οικογένεια σε στηρίγματα που έχουν τη ρίζα τους στην παράδοση και στο βαθύτερο συναισθηματικό κόσμο του Έλληνα, δεν παύει να είναι μια οντότητα πολύ ευπαθής στη νόσηση λόγω των ευγενών αισθημάτων που τη στηρίζουν.

Τα τελευταία χρόνια, τόσο οι μαίες και οι μαιευτές όσο και οι οργανισμοί που ασχολούνται με την οικογένεια και τη μητρότητα, όπως λ.χ. η Διεθνής Συνομοσπονδία Μαιών, διατυπώνουν συνεχώς την άποψη, ότι ο θεσμός της οικογένειας περνά μια ισχυρή κρίση και βρίσκεται στην πιο δύσκολή του καμπή. Διερωτώνται, λοιπόν, με ποιον τρόπο η οικογένεια θα αντέξει στα πλήγματα που δέχεται από τόσες πλευρές. Η εξήγηση για εμάς είναι προφανής. Για να σχηματίσουμε, όμως, μια ακριβέστερη γνώμη για το ρόλο που έπαιξαν οι παραδοσιακές μαμές στην υγεία της οικογένειας –οι οποίες

αναμφισβήτητα επηρέαζαν σε μεγάλο βαθμό τη μορφή και τις λειτουργίες της κατά τους περασμένους αιώνες—είναι ανάγκη να επιχειρήσουμε μια σύντομη σύγκριση ανάμεσα σ' αυτές και στο ρόλο που καλούνται να παίξουν οι Επιστήμονες Μαιές και Μαιευτές στη σημερινή μορφή της υγιούς οικογένειας.

Στην αρχαιότητα, στα χρόνια του Βυζαντίου και της Τουρκοκρατίας κι ως τον περασμένο αιώνα, οι παραδοσιακές μαμές διαδραμάτιζαν ένα σημαντικό ρόλο στην όλη υγεία της νέας οικογένειας, ενώ απόψεως προστατευτικής και συναισθηματικής ασκούσαν πολλές επιδράσεις στην υγεία των νέων ζευγαριών. Συνήθως, αμέσως μετά το γάμο οι μαμές αναλάμβαναν τη φροντίδα της γυναίκας σχετικά με τη σύλληψη, την εγκυμοσύνη, τον τοκετό, τη λοχεία, την περιποίηση του νεογνού, την εμπέδωση του μητρικού θηλασμού, την υγεία και την επίβλεψη στο μέγαλωμα του παιδιού, όπως λ.χ. τα νανουρίσματα για τον ύπνο του βρέφους, τα ξυπνητούρια, τα ταχταρίσματα και τα παιχνίδια του, την καθαριότητά του με συμβουλές και υποδείξεις στη μικρομάνα, καθώς και τη σωστή διατροφή του μετά το απόκομμα και το “αλλαξοφάισμα”.

Με την εισδοχή του τεχνολογικού πολιτισμού στις ημέρες μας, όλες οι παραπάνω λειτουργίες φροντίδας και αγάπης των παραδοσιακών μαιών έχουν εξαφανισθεί ή σημαντικά μειωθεί. Η προστατευτική και συναισθηματική συμβολή των παλαιών μαιών έχει περιορισθεί σημαντικά με την επικράτηση του θεσμού των Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ κλπ.).

Το “γονιμικό περιβάλλον” που είχαν δημιουργήσει οι παραδοσιακές μαμές, έχει κι αυτό όχι απλώς εξασθενήσει, αλλά σχεδόν εξαλειφθεί εξαιτίας των συναισθηματικά απάνθρωπων συνθηκών ζωής των μεγαλουπόλεων. Έτσι, ο νεότερος βιομηχανικός πολιτισμός της αστυφιλίας και των βλαπτικών για την εγκυμονούσα νέων συνθηκών της μηχανοκρατούμενης τεχνοληκτρονικής και ψηφιακής εποχής μας, είχε ως αποτέλεσμα οι συνθήκες αυτές να αποτελέσουν ένα παθολογικό σύμπλεγμα πολλών παραγόντων, το οποίο συνέβαλε στη νοσηρότητα της σύγχρονης οικογένειας.

Όταν οι άρτια καταρτισμένες μαιές ανέλαβαν τη σκυτάλη από τις εμπειρικές μαμές, οι αλλαγές αυτές της κοινωνίας είχαν ήδη απογυμνώσει τις αξίες της ελληνικής οικογένειας. Παρά ταύτα, σήμερα οι Επιστήμονες Μαιές και Μαιευτές έχουν κατορθώσει και έχουν επιτύχει να διατηρήσουν και να συντηρήσουν ισχυρούς συναισθηματικούς δεσμούς με τις έγκυες και τις επίτοκες, ώστε να αποτελούν το συνδεδετικό κρίκο μεταξύ της οικογένειας, του γιατρού και του νοσοκομείου.

Με την αξιοσύνη τους εμπέδωσαν στις καρδιές των εγκύων την εμπιστοσύνη, την αγάπη και την ενθάρρυνση, παρέχοντας όχι μόνο ιατρομαιευτική φροντίδα, αλλά και θετική συμβολή στις φοβίες και στο άγχος κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, του τοκετού και της λοχείας. Έτσι, η πιο ζεστή και ανθρώπινη ψυχική επαφή και συνεργασία με τις γυναίκες, σήμερα δίνει νέες προοπτικές στους Επιστήμονες Μαιές και Μαιευτές ώστε να ακουσθεί η φωνή τους, που θα συμβάλει αποτελεσματικά στη δημιουργία εύκρατου κλίματος για νέες υγιείς οικογένειες.

Η “κρατικοποίηση” που επέβαλε η πολιτεία στις υπηρεσίες μητρότητας παίρνοντας από τις μαιές τη φροντίδα των εγκύων, των επιτόκων και των λεχιδών, είχε ως απο-

τέλεσμα την καταστροφική αναπλήρωσή τους στη σύσταση υγιών οικογενειών, γιατί με ψυχρούς και ανούσιους νόμους αφαίρεσε τον απαραίτητο δυναμισμό αγάπης και φροντίδας που πρόσφεραν οι μαιές, πολλές εκ των οποίων σήμερα εργάζονται σε άσχετες νοσηλευτικές και διοικητικές υπηρεσίες, μακριά από τη γυναίκα, την έγκυο, την επίτοκο, τη λεχώνα, το νεογνό, την οικογένεια.

Πώς μπορούμε να συγκρίνουμε τις ψυχρές και απρόσωπες υπηρεσίες του ΙΚΑ και πολλών κρατικών φορέων και οργανισμών και να τις παραθέσουμε με τις αρετές, την αφοσίωση και την ανθρωπιά των σύγχρονων μαιών-μαιευτών, που με το υψηλό αίσθημα ευθύνης, που τους διακρίνει, έχουν ανεβάσει τη Μαιευτική σε αξιοσημείωτα επίπεδα και συνεχώς αγωνίζονται για τη δημιουργία υγιών και ευτυχισμένων οικογενειών; Σε αρκετές λ.χ. κρατικές υπηρεσίες παροχής μαιευτικής βοήθειας, η αυτοθυσία ως ιδανικό έχει "ξεφτίσει" εντελώς, όπως επίσης έχουν "ξεθωριάσει" ολότελα και πλήθος άλλων ιδανικών, που χαρακτήριζαν παλαιότερες, πιο ανθρώπινες εποχές.

Τα ρήγματα που προκάλεσε η σύγχρονη τεχνολογική κοινωνία στο οικοδόμημα και στην ηθική της ελληνικής οικογένειας, καλούνται σήμερα να τα επουλώσουν οι Επιστήμονες Μαιές και Μαιευτές συμβάλλοντας με τους μελλοντικούς αγώνες τους στην εξυγίανση, στη "νέα καρποφορία" υγιών οικογενειών, στηρίζοντάς την πάνω σε στερεότερες πλέον βάσεις, οι οποίες θα πηγάζουν από τη δύναμη ψυχής, που τους χαρακτηρίζει, μαζί με τον υψηλό βαθμό της συναίσθησης της ευθύνης.

Πραγματικά, είναι άξιες θαυμασμού οι άοκνες προσπάθειες των μαιών-μαιευτών για τη συνεχή βελτίωση της υγείας της οικογένειας. Είναι παρήγορο ότι ο λόγος, η στοργική φωνή τους δεν έπαψε να είναι ακόμη στις ημέρες μας η αφετηρία για τη μελλοντική ανανέωση, την αναγέννηση και τη δημιουργικότητα πολλών υγιών οικογενειών.

Ευτυχώς, όμως, η φωνή των Επιστημόνων Μαιών-Μαιευτών υπάρχει και ακούγεται ακόμη στην ύπαιθρο χώρα και ιδίως στα μεγάλα κεφαλοχώρια, αλλά και στις μικρές κοινότητες. Το γεγονός αυτό αποτελεί παρήγορο μήνυμα καθώς εκπροσωπεί τις βάσεις στήριξης για υγιείς οικογένειες. Η ελληνική πολιτεία παρά τις αγνές προθέσεις και τις ακούραστες προσπάθειες των μαιών και μαιευτών για τη μητέρα, το νεογνό και γενικά την οικογένεια, κωφεύει ακόμη και στα στοιχειώδη μισθολογικά τους αιτήματα, τα οποία έχει κυριολεκτικά αποτελματώσει. Για να επιζήσει σήμερα η πατρίδα μας μέσα στον κυκεώνα των άλλων γειτονικών και ευρωπαϊκών χωρών και να δημιουργεί υγιείς οικογένειες, χρειάζεται να ακούσει και τη φωνή των μαιών, που συνεχώς φροντίζουν για τη διατήρηση υγιών οικογενειών προσπαθώντας να συμπορευθούν προς την παράδοση, αγωνιζόμενες να εμπεδώσουν το μητρικό θηλασμό και άλλες παραδοσιακές αξίες, που αφορούν τη μητέρα και το παιδί.

Στις μέρες μας, που όλες οι γνώσεις βράζουν σε μια χύτρα και αφομοιώνονται μέσα σ' αυτήν τα πάντα, είναι απαραίτητο να ακουσθεί η αγνή φωνή των Επιστημόνων Μαιών-Μαιευτών για την αξία της υγιούς παραδοσιακής οικογένειας, η οποία πρέπει να παραμείνει ζωντανή για να ποτίζει σαν ακένωτη "νερομάνα" και να δροσίζει σαν δροσοπηγή τις ρίζες του αιώνιου δένδρου της φυλής μας, φωτίζοντας και σήμερα πνευματικά τους γύρω της, όπως το έχουν κάνει οι παραδοσιακές μαμές διαμέσου των

αιώνων με τις χυμώδεις ρίζες του λαού, που είναι η μνημοσύνη, ο λόγος, η φωνή και η παράδοση, αξίες που με την αυτοθυσία τους κράτησαν άσβεστες και αναλλοίωτες.

Η φωνή των μαιών για υγιείς οικογένειες πρέπει να ακουσθεί εντονότερα στη σημερινή εποχή, γιατί τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί, ότι η σύγχρονη Ελληνίδα που ζει στα μεγάλα αστικά κέντρα, διακατέχεται από την τάση για απομάκρυνση από την παράδοση. Αυτή η νοοτροπία της αστής Ελληνίδας, που συνεχώς επιτείνεται, καθώς και η στάση της να απομακρυνθεί από τις παραδοσιακές αξίες, την κάνουν να ατενίζει τη ζωή με κάποια μορφή αγωνίας και άγχους παρά την αφθονία και τον πλούτο των αγαθών. Επιπλέον δε, η πρόσφατη τάση πολλών Ελληνίδων μητέρων για ξενόφερτα ήθη και έθιμα μέσα στην οικογένεια και η επίδραση των ιδεών της οικουμενικότητας, σιγά σιγά προσπαθούν να διαβρώσουν τα θεμέλια της υγιούς ελληνικής παραδοσιακής οικογένειας.

Η ταύτιση ευτυχώς ολίγων μητέρων με τα ρεύματα της παγκοσμιοποίησης και του διεθνισμού, θεωρούμε ότι αποτελεί μονότονη ροπή με ισοπεδωτική ομοιομορφία, που προδίδει τουλάχιστον αχαριστία προς τις αγνές φωνές των μαιών και μαιευτών, που φροντίζουν για την καταπολέμηση της υπογεννητικότητας, την αποφυγή των "άσκοπων" καισαρικών τομών, την εμπέδωση του μητρικού θηλασμού, την αξία των νανουρισμάτων για την ψυχική υγεία του βρέφους κλπ.

Στη σύγχρονη κοινωνία μας υπάρχουν αρκετές γυναίκες που δεν ακούν τη φωνή των μαιών, αφού "βαρυγκωμούν" όταν κυοφορούν. Μερικές φθάνουν στο σημείο να ταυτίζονται "συναισθηματικά" τη φυσιολογική εγκυμοσύνη τους με νοσηρή κατάσταση ή με αρρώστια, αφού τα καταφέρνουν να επισκέπτονται το γιατρό δυο-τρεις φορές το μήνα κωφεύοντας στη φωνή των μαιών, που πολύ σωστά φωνάζουν ότι η εγκυμοσύνη και ο τοκετός είναι καθαρώς φυσιολογικές λειτουργίες και όχι παθολογικές καταστάσεις. Όταν δε οι "μεγαλοαστές" αποκτήσουν ένα παιδί, πλέον δεν το θηλάζουν, για να μη χαλαρώσουν οι μαστοί τους, ούτε έχουν την υπομονή να το νανουρίσουν, αγνοώντας και πάλι τη φωνή των μαιών, γιατί σήμερα ο "μύθος" αυτός έχει καταπέσει.

Αγαπητοί μου Φίλοι,

Με την ανατολή της νέας χιλιετίας και τη διάβρωση των ηθών και εθίμων που επέφεραν οι ιδέες της παγκοσμιοποίησης, όλα τείνουν επικίνδυνα να αλλάζουν. Δεν ακούγεται η φωνή των Επιστημόνων Μαιών-Μαιευτών, ενώ δεν είναι λίγα τα παραδείγματα όπου η μητέρα σήμερα "ενοικιάζεται", το σπέρμα πωλείται και αγοράζεται, τα ωάρια καταψύχονται και αρκετά πλέον παιδιά συλλαμβάνονται μέσα σε δοκιμαστικούς σωλήνες, κι όταν γεννηθούν, ζουν πολλούς μήνες σε θερμοκοιτίδες, τις "γυάλες" όπως λέει ο λαός. Τα παιδιά αυτά, τα ελειποβαρή, τα κάτω των 1.600 γρ., που ο θυμόσοφος λαός τούς έχει δώσει το παρωνύμιο "γυαλενάκια", τα φροντίζουν με αυταπάρηση οι αξίες μαιές προσπαθώντας με αγάπη και αφοσίωση να τους μειώσουν τα πολλά ψυχρωματικά προβλήματα της μελλοντικής τους ζωής.

Αφού οι νέες γυναίκες των μεγαλοαστικών κέντρων επιμένουν να αγνοούν τη φωνή των μαιών-μαιευτών, η αντισύλληψη και οι εκτρώσεις βρίσκονται στο αποκορύφωμα.

Το επίσημο κράτος έφθασε πρόσφατα στο σημείο να θεωρεί ότι η μητρότητα και ο μητρικός θηλασμός στη σημερινή μας κοινωνία, δεν είναι πλέον η ιερή υπόθεση των μητέρων, αλλά ένας ψυχρός και ανούσιος θεσμός Κοινωνικής Πρόνοιας και Αντιλήψεως!!!

Αυτή η συναισθηματική ψυχρή αντιμετώπιση έχει ως αποτέλεσμα αρκετές Ελληνίδες, που ζουν στις μεγάλες πόλεις, να θεωρούν ότι η μήτρα τους έπαψε πλέον να είναι η ζεστή φωλιά κάτω από την καρδιά τους, που θα κρατήσει με θαλπωρή το νέο πλάσμα, το "σπλάχνο" τους, που για εννέα μήνες θα θρέψουν με το αίμα τους. Επίσης, πιστεύουν και θεωρούν ότι οι μαστοί τους, οι ιεροί μητρικοί μαστοί τους, έπαψαν να είναι πλέον πηγή ζωής για το βρέφος τους –αφού σήμερα θεωρούνται τα ισχυρά σύμβολα της σεξουαλικότητας– με αποτέλεσμα να αντάνακλούν μόνο τις φοβίες της μαστοδυνίας και της καρκινοφοβίας!!!

Αγαπητοί μου Φίλοι,

Στις μέρες μας, που το λαό μας μαστίζει η υπογεννητικότητα και το δημογραφικό πρόβλημα έχει πάρει δραματικές διαστάσεις στην πατρίδα μας, το επίσημο κράτος πρέπει να θυμηθεί και να εκπληρώσει το χρέος του προς τους Επιστήμονες Μαιέες και Μαιευτές, που συνεχώς μοχθούν και αγωνίζονται για την υγεία της οικογένειας. Φοβούμαι πως θα έρθουν άσχημα και δυσοίωνα μηνύματα για την πατρίδα μας, αν η ελληνική πολιτεία δεν συνειδητοποιήσει και δεν αποδείξει έμπρακτα τη μεγάλη συμβολή των μαιών στη δημιουργία υγιών οικογενειών.

Η φωνή των μαιών, που συνεχώς παροτρύνει τα νέα ζευγάρια να τεκνοποιοούν, πρέπει να ακουσθεί στεντόρεια, ειδάλλως, εφόσον δεν τεκνοποιούμε όσο πρέπει, συμβαδίζουμε με τη μείωση της ζωής της πατρίδας μας και την ελάττωση του γένους μας γενικότερα. Οι σύγχρονες μαιέες χρειάζεται περισσότερο από ποτέ να ενθαρρύνουν τις πρωτοτόκες να μη μένουν στο ένα παιδί, αλλά να θέσουν ως στόχο το μεγαλύτερο αγαθό της δημιουργίας που είναι η απόκτηση περισσότερων του ενός παιδιών, κατορθώνοντας έτσι την αναγέννηση μιας γερής, τίμιας και αξιοπρεπούς ελληνικής οικογένειας, που μέσα στους κόλπους της θα αναπτύσσονται οι πανανθρώπινες αξίες της παράδοσης.

Η δύναμη ψυχής των μαιών-μαιευτών πρέπει να ενθαρρύνει τα νέα ζευγάρια για τη δημιουργία υγιών πολύτεκνων οικογενειών, που θα ζήσουν ευτυχημένα στο ζεστό ελληνικό μας κλίμα με το οποίο τόσο αρμονικά έχουν δεθεί τα ωραία μας ήθη και έθιμα.

Η φωνή των μαιών για υγιείς οικογένειες με οράματα και πανανθρώπινες αξίες, όπως είναι η τιμιότητα, η κρυστάλλινη ηθική καθαρότητα, η αξιοπρέπεια, η φιλαλήθεια και η αγνότητα, πρέπει να ακουσθεί πανελλαδικά, από τις πιο ψηλές βουνοκορφές της Πίνδου, του Ολύμπου, του Παρνασσού, του Χελμού και του Ψηλορείτη –για να χρησιμοποιήσουμε και μια ποιητική έκφραση– ώστε το κάθε νέο ζευγάρι να βρει το σωστό δρόμο δημιουργώντας μια υγιή ελληνική οικογένεια, για να μπορεί η πατρίδα μας να συνεχίζει να προσφέρει πολιτισμό στην ανθρωπότητα.

Σας ευχαριστώ